

OHJAAJAN SANA *FINNO TUTUKSI* ESITYKSELLE

Virsi 170 (*Jumala ompi linnamme*) on tuttu valtaosalle meille suomalaisille. Ellei kengät ole kuljettaneet Sinua kirkon kynnyksen yli, mikä on luonnollisin paikka sen kuulemiseen, niin olet voinut kuulla sen monista erilaisista yhteyksistä, vaikkapa katsoessasi Tuntemattoman sotilaan filmatisointeja, taikka käydessäsi turkulaisille niin tutussa joulurauhan julistuksessa Vanhalla Suurtorilla.

Entä sitten Jacobus Finno? Kuka ja mikä hän sitten oli? Vaikka virsi tunnetaan niin tosi harva tiedostaa kuka mahdollisti sen että saamme kuulla ja laulaa sen suomeksi Sen mahdollisti, ja lukemattomia muita virsiä, juuri Jacobus Finno.

Hänen sinnikkyytensä ja peräänantamattomuutensa lannisti aikalaisensa kadehtijat, epäilijät ja irvailevat arvostelijat ja näin ensimmäinen suomenkielinen virsikirja sykkii painokoneen tahdittamana kohti tavallisten kansalaisten odottaviin käsiin ja Jacobus sai "esikoisensa" kuninkaan suojeluksessa.

Oma kieli on mielen rauha ja suomalaisen identiteetin sydän. Ilman suomen kieltä olemme kyllä olemassa mutta oma kieli tekee meistä suomalaisia. Oma kieli on kuin illan kulku yöhönsä. Pehmeänä tuulenvireenä se tyynnyttää hiljaisen metsälammen veden väreilyn ja saattaa sen lepoonsa, herättääkseen taas sen kuulemaan kuinka aamun kirkkaudessa kuullaan lintujen tervehtiessä toisiaan aamutoimissaan ja kuulee satakielen viserrysten puolisolleen herättääkseen hänet kaikkeen edessä olevaan!

Se on mielen ja kielen symbioosi, joka rakentaa sielulle rauhan. Siksi kiitän Sinua Jacobus ettei minun tarvitse laulaa latinaksi virttä kun seuraavan kerran menen suurtorille joulurauhan julistusta kuuntelemaan. Siksi Sinä Jacobus olet Suomalainen suurmies!!!.

Turussa 12.11.2024

Harri Helin

Ohjaaja